

Mikon onkiretki

Mikko-pojan mieli palaa
päästä pyytämähän kalaa.
Sää on kaunis, tyni, kuuma,
nyt siis toimeenpannaan tuuma;
onkimadot, vapa, siima,
niiden laittoon menee tiima.
Kontti selkään, pieksut jalkaan –
sitten onkimatka alkaa.

Hetki vain, niin törmäs tuolta
lumpehikon takapuolta
onkeen lohi, suuren suuri,
Mikon mittainen on juuri,
vapa notkuu, siima sinkuu,
niin kuin vihuri se vinkuu.
Veden pintaan päästyänsä,
lyöpi lohi pyrstöllänsä,
järven pohjaa potkaiseepi,
Mikko vastaan taisteleepi,
hevillä ei hellittäisi,
saaliittahan silloin jäisi.

Hyvää Juhannusta ja sinitaivaan täyteisiä kesäpäiviä!

Merwi

Toimitusjohtaja
HTK- hyväksytty toiminnan kehittäjä
NiceMark Oy

+358 50 403 9233
mervi@nicemark.fi

Mikkoa näin johtaa lohi
toisten onkimiesten ohi.
Nämä lähtee venheen kanssa,
suuri haavi mukansa,
Mikon kohta saavuttavat,
haaviin hänet pelastavat!
Lohenkin he haaviin samaan
Onnistuvat lippoamaan.
Siinä toisensa he tapaa,
Mikko pitää yhä vapaa.

Venhe rantaan lasketahan,
Mikon kalaa ihaillahan.
Kyllä nyt poika kastui,
vaan kun kotiinsa astui,
uljas lohi selässänsä,
mies on Mikko mielestänsä.

Lyhennelmä: R. Calamnius 1917